

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2026-97

30.1.2026

Landkreditt Forsikring AS

Ansvar

Styreansvar – krav fremsatt i forsikringstiden?

Selskap P inngikk en avtale med selskap S om salg av komprimatorer. Selskap S skulle så leie ut komprimatorene til selskap A. Partene avtalte overlevering i august 2022. Komprimatorene ble ikke levert som avtalt. Selskap A tok så kontakt med styreleder og daglig leder i selskap P. I en e-post av 30.9 skrev selskap A at «slik faktum er skissert fra [selskap S] fremstår det som rimelig klart at daglig leder og styreformann også vil måtte svare personlig for det urettmessige uttaket dersom saken ikke løses, jf. også aksjeloven § 17-1». Selskap A fremsatte så krav om bankgaranti eller alternativt tilbakebetaling av kjøpesummen. Styreleder i selskap P svarte at «[j]eg påtar meg fullt ansvar her, men som det kommer frem av vedlegget skal maskinene bli transportert innen rimelig tid». Styreansvarsforsikringen til styret i selskap P utløp i februar 2023. Etter forsikringens opphør meldte selskap A inn et krav under styreansvarsforsikringen. Foretaket avviste ansvar fordi selskap A ikke hadde fremsatt et krav mot personer som var omfattet av styreansvarsforsikringen før forsikringens opphør. Selskap A anførte imidlertid at e-posten av 30.9 måtte tolkes som et personlig erstatningskrav mot styreleder og daglig leder. Det ble vist til at styreleder hadde svart at han påtok seg «fullt ansvar her». Foretaket avviste tolkningen og viste til at formuleringene i e-posten av 30.9 var hypotetiske. Nemnda kom til at klager ikke hadde fremsatt et krav mot de sikrede i forsikringstiden, og viste til at e-posten av 30.9.22 ikke kunne tolkes som et erstatningskrav, kun et mulig eller betinget krav.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: kr 3 960 960

Saksfremstilling

Saken gjelder krav fra klager/selskap A om erstatning under styreansvarsforsikring for selskap P/sikrede og spørsmål om kravet er fremsatt i forsikringstiden.

Sikrede i saken er selskap P, som har ansvarsforsikring med følgende vilkår:

3.1. Skriftlig krav

Forsikringen gjelder for krav som første gang fremsettes mot sikrede i forsikringsperioden. Et krav anses som fremsatt da sikrede for første gang mottok et skriftlig krav.

3.2 Melding av omstendigheter

Som krav anses også omstendigheter som kan medføre erstatningsansvar og som sikrede i forsikringsperioden skriftlig melder til Landkreditt Forsikring, såfremt det gis utfyllende og forklarende informasjon av sikrede om årsaker til mulig fremtidig erstatningsansvar.

Ifølge leasingavtale inngått i mars 2022 skulle selskap P selge 24 komprimatorer til selskap S. Selskap S skulle så leie ut komprimatorene til selskap A til en månedlig leie på kr 69 360 i 114 måneder. A signerte 3.2.22 leveringsgodkjennelsen til S med levering den 1.8.22. Samme dag sendte en ansatt i P en e-post til A ved ansatt M om at han måtte signere dokumentene fra S på

nytt. Videre fikk M beskjed om å ikke skrive noen dato, da de kun trengte elektronisk signatur. Neste dag signerte A ved ansatt M på nytt leveringsgodkjennelsen uten dato for levering. På bakgrunn av leveringsgodkjennelsen lagde P ved styreleder F en faktura for kjøpesummen til S på kr 7 921 921,25 inkludert mva. S utbetalte kjøpesummen i mars 2022.

De aktuelle maskinene ble aldri satt i produksjon eller levert. Selskap A skjønte at noe var galt da de mottok en faktura fra S med krav om leie for september uten at maskinene var levert. Den 8.9.22 sendte F en e-post til A, hvor han beklaget forsinkelsen og opplyste om at fabrikken ville begynne utlevering i løpet av september.

Selskap A engasjerte advokat. Deretter sendte selskap A en e-post til selskap P ved F og B, som var daglig leder i selskapet. E-posten hadde overskriften «Haster-krav om bankgaranti eller tilbakebetaling av urettmessig og ulovlig uttak av finansieringsbeløp for varer som ikke er levert» I e-posten skrev selskap A følgende:

Hei [B] og [F],

Det vises til samtale med [B] av i går, og to forsøkt på å komme i kontakt [F].

Som nevnt overfor [B] i går på telefon har [selskap A] tatt kontakt og bedt om juridisk bistand i forbindelse med kjøp/leie av 24 komprimatorer som [selskap P] ikke har levert. Jeg har påtatt meg oppdraget.

Dere er selv vel kjent med hva som har skjedd og utfra de opplysninger jeg har fått av [selskap S] fremstår det som klart at dere på veiene av [selskap P] aktivt har iverksatt handlinger for å få utbetalt et finansieringsbeløp fra [selskap S] uten å ha levert varene til [selskap A].

Dette er i bestefall et urettmessig uttak, og slik faktum er skissert fra [selskap S] fremstår det som rimelig klart at daglig leder og styreformann også vil måtte svare personlig for det urettmessige uttaket dersom saken ikke løses, jf også aksjeloven § 17-1. At [F] ikke svarer på mine henvendelser eller ringer tilbake til tross for min samtale med [B] og at jeg lagt igjen beskjed på telefon gir grunn til bekymring.

For å unngå bekymring og videre tiltak fra [selskap A] sin side, i det som må ansees som et alvorlig tillitsbrudd fra [selskap P] sin side, ber jeg om at det innen kl 1400 i dag stilles en forsikring fra en finansinstitusjon/ bankgaranti bekrefter at [selskap A] vil holdes skadesløs for det tilfelle avtalen med PM ikke lar seg gjennomføre i tråd med kontrakten. Et annet alternativ er å tilbakebetale til S det urettmessige beløpet dere har fått utbetalt.

Jeg ber også om at [selskap P] fremskaffer en uttalelse fra ledelsen i [selskap W] for hva de anser som en nøktern tidsangivelse for når komprimatorene kan levers til [selskap A] i Norge.

Hører jeg ikke fra dere innen kl 1400 vil det bli tolket som at [selskap P] ikke kan bidra til å sikre [selskap A] sine interesser i denne saken.

F svarte samme dag:

Hei! Jeg er for tiden helt slått ut av covid, beklager sent svar, [B] gjorde meg oppmerksom på denne rundt lunsjtider.

Mitt korte svar er se kommunikasjon mellom [selskap W] og [selskap S],

Jeg påtar meg fullt ansvar her, men som det kommer frem av vedlegget skal maskinene bli transportert innen rimelig tid.

Alle kostnader rundt dette dekker vi selvfølgelig. [...]

Selskap A sendte 4.10.2022 ny e-post til B og F og informerte at de hadde undersøkt korrespondansen mellom selskap S og selskap W, men fant ingen informasjon om når maskinene kunne forventes levert til A. A ba om følgende:

1. At det stilles en forsikring fra en finansinstitusjon/bankgaranti som bekrefter at [selskap A] vil holdes skadesløs for det tilfelle avtalen med PM ikke lar seg gjennomføre i tråd med kontrakten.
2. Alternativ tilbakebetaler [selskap P] til [selskap S] det urettmessige beløpet dere har fått utbetalt.

3. til slutt ber jeg om at [selskap P] fremskaffer en uttalelse fra ledelsen i [selskap W] for hva de anser som en nøktern tidsangivelse for når komprimatorene kan leveres til [selskap A] i Norge (rimelig tid er ikke noen tidsangivelse).

A informerte også om at A ikke hadde akseptert selskap P's tilegnelse av leasingbeløpet fra selskap S. A anså handlingen som et grovt tillitsbrudd og ville iverksette nødvendige tiltak dersom saken ikke ble løst innen kort tid.

A purret 14.10.22 på selskap P og fastholdt kravene. F svarte 16.2.23 og opplyste at selskap P hadde styreansvarsforsikring i Landkreditt. Denne forsikringen utløp 16.2.23 pga. manglende betaling.

Selskap A meldte 22.2.23 inn kravet under styreansvarsforsikringen og informerte om «mulig styreansvarssak mot styret i [selskap P]».

Foretaket avviste ansvar og anførte at klager ikke hadde fremsatt et skriftlig krav mot sikrede i forsikringsperioden.

P ble i november 2023 tatt under konkursbehandling. Bostyrer ga i desember 2024 sin innstilling med bl.a. følgende informasjon under pkt. 6.6:

Debitor fikk fra og med våren 2022 utbetalt store beløp fra leasingselskaper i forbindelse med finansiering av salg/leasing av komprimatorer til slutt kunder, men uten at de aktuelle komprimatorene ble levert.

[...]

Selskapet hadde videre flere kostnader og overførsler ut fra selskapets bankkontoer tilsynelatende uten forretningsmessig begrunnelse eller formål, som tappet selskapet for midler. Konkursboet ha politianmeldt de avdekkede forholdene.

Under pkt. 9:

Bostyrer har under den foreløpige bobehandlingen identifisert en rekke mulige straffbare forhold. Undersøkelser og gransking av disse forholdene er pågående. Det refererer seg som nevnt over blant annet om betydelige utbetalinger og overførsler fra selskapets bankkontoer som tilsynelatende ikke er forretningsmessig begrunnet, samt salg og mottak av oppgjør fra finansieringsselskaper for komprimatorer som ikke ble levert.

I februar 2025 inngikk selskap A og selskap S en forliksavtale, hvor man ble enige om å dele tapet 50/50. Etter det opplyste er selskap A sitt tap kr 3 960 960.

Klager, selskap A, krever dekning under selskap P's styreansvarsforsikring og anfører at A har fremsatt et skriftlig krav mot P innen utløpet av forsikringsperioden. Klager anfører at hensynet bak pkt. 3.1 er at krav må inneha tilstrekkelig informasjon slik at sikrede kan identifisere hva som kreves av ham med muligheter til å ta til motmæle mot kravstiller, eller selv varsle foretaket om det foreligger et krav under styreansvarsforsikringen for å frita seg fra personlig ansvar, jf. aksjelov § 17-1. Klager anfører at e-posten av 30.9.22 oppfyller pkt. 3.1. E-postens overskrift er «Krav om [...] tilbakebetaling». Videre skrev klager at grunnlaget for kravet var «urettmessig og ulovlig uttak av finansieringsbeløp for varer som ikke er levert». I e-postens andre og tredje avsnitt identifiseres den ansvarsbetingende handling ytterligere ved å vise til at kravet gjelder «kjøp/leie av 24 komprimatorer» som dere «aktivt har iverksatt handlinger for å få utbetalt et finanseringsbeløp fra [selskap P] uten å ha levert varene til [selskap A]». Det ble også påpekt at «daglig leder og styreformann også vil måtte svare personlig for det urettmessige uttaket dersom saken ikke løses, jf. også aksjeloven § 17-1». Det er ikke vanskelig å forstå at dette refererer seg til kjøpesummen som [selskap P] har fått utbetalt. F har også forstått e-posten som et krav, da han svarte at «[j]eg påtar meg fullt ansvar her».

Klager bestrider at en kreditor som prinsipalt krever erstatning fra sin kontraktspartner skal risikere å tape sin rett under styreansvarsforsikringen fordi kravet som ble fremmet mot sikrede kun var subsidiært. Det kan heller ikke være slik at kravet må være definert i kroner og øre for å kunne anses fremmet.

Klager anfører at vilkårene ikke stiller krav til at erstatningskravet må være endelig avklart. Det er tilstrekkelig at det foreligger en nærliggende tap. Klager viser her til uttalelser i Rt. 1996 s. 1 på s. 5.

Forsikringsforetaket avviser ansvar og bestrider at kravet er meldt i forsikringsperioden. Styreansvarsforsikringen dekker kun fysiske personer. Etter pkt. 3.1 gjelder forsikringen for krav som første gang fremsettes mot sikrede i forsikringsperioden. Vilårene gir ingen videre veiledning til hva som er et «krav». Men en naturlig språklig forståelse tilsier at kravstiller faktisk krever noe. Foretaket anfører at et skriftlig krav må angi at det kreves erstatning, herunder beskrive hva kravstiller mener at skadevolder er ansvarlig for og knytte dette til en påstått skade eller tap. Forbehold eller hypotetiske muligheter for at det i fremtiden kan komme et krav, faller klart utenfor den språklige forståelsen av «krav». At en kontraktspart reklamerer kan ikke likestilles med at det har blitt fremsatt et skriftlig krav på flere millioner kroner mot én eller flere fysiske personer.

Foretaket bestrider at e-postene i perioden 30.9.22–16.2.23 kan leses som et skriftlig krav. E-postkorrespondansen gjelder konkrete krav mot selskap P som juridisk person. Dette er ikke et erstatningskrav mot sikrede, jf. vilårenes pkt. 5.1. Når det gjelder e-posten av 30.9, anfører foretaket at dette er en hypotisering på bakgrunn av det faktum som er presentert av selskap S. Avsnittet inneholder en rekke forbehold og synser om et mulig, fremtidig og personlig ansvar for de sikrede. Essensen av e-posten(e) er likevel at selskap A ønsker en sikkerhet fra selskap P om at pengene eller varene blir levert. Dette underbygges av e-postenes emnefelt «Haster-krav om bankgaranti eller tilbakebetaling av urettmessig og ulovlig uttak av finansieringsbeløp for varer som ikke er levert» og «Krav om betaling og bankgaranti m.m.». E-posten kan ikke tolkes som et subsidiært krav mot de sikrede.

Foretaket bestrider at B's utsagn om at «jeg påtar meg det fulle ansvaret» kan tas til inntekt for at han har pådratt seg og akseptert et personlig ansvar.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om klager A har fremsatt et krav mot sikrede F og B i forsikringstiden.

Selskap P's styreansvarsforsikring regulerer periodisering av forsikringen i pkt. 3 som følger:

3.1. Skriftlig krav

Forsikringen gjelder for krav som første gang fremsettes mot sikrede i forsikringsperioden. Et krav anses som fremsatt da sikrede for første gang mottok et skriftlig krav.

3.2 Melding av omstendigheter

Som krav anses også omstendigheter som kan medføre erstatningsansvar og som sikrede i forsikringsperioden skriftlig melder til Landkreditt Forsikring, såfremt det gis utfyllende og forklarende informasjon av sikrede om årsaker til mulig fremtidig erstatningsansvar.

Partene er enige om at det relevante vilkåret er pkt. 3.1 og spørsmål om klager A har fremsatt krav mot sikrede i forsikringsperioden. Ifølge pkt. 3.1 anses et krav som fremsatt «da sikrede for første gang mottok et skriftlig krav». Forsikringen bygger på «claims made»-prinsippet, som betyr at foretaket er ansvarlig for krav som fremsettes mot sikrede i forsikringsperioden.

Styreansvarsforsikringen opphørte den 16.2.23 pga. manglende betaling. Spørsmålet blir derfor om klager hadde fremsatt et skriftlig «krav» mot sikrede før forsikringens opphør.

Begrepet «sikrede» under styreansvarsforsikringen er angitt i pkt. 1.1 som «enhver fysisk person som har vært, er eller blir styremedlem, daglig leder i selskap, medlem av ledergruppen eller tilsvarende styrende organ i selskapet eller enhver tidligere, nåværende eller fremtidig ansatt i selskapet som kan pådra seg et selvstendig ledelsesansvar». Dette betyr at B som daglig leder og F som styreformann er sikrede under forsikringen, mens selskap P ikke har status som sikrede. Et krav mot selskap P er derfor ikke et krav mot sikrede iht. pkt. 3.1.

Forsikringen utløses ved fremsettelse av et «krav». Vilklårene definerer ikke hva som menes med «krav», men uttrykket betyr at man må kreve noe fra sikrede. Det dreier seg her om en ansvarsforsikring som dekker erstatningskrav mot sikrede, og «kravet» må da være at klager krever erstatning. Formuleringen «krav» tilsier også at det dreier seg om et faktisk krav, og ikke et mulig krav og heller ikke et betinget krav. Dette følger også av pkt. 3.2, som nettopp gir sikrede mulighet til å melde inn en risiko for et krav. Derimot er det ikke nødvendig at kravets omfang er definert.

Klagers advokat sendte 30.9.22 e-post til F og B med tittel «Haster-Krav om bankgaranti eller tilbakebetaling av urettmessig og ulovlig uttak av finansieringsbeløp for varer som ikke er levert» og følgende innhold:

[...]

Dere er selv vel kjent med hva som har skjedd og utfra de opplysninger jeg har fått av S fremstår det som klart at dere på veiene av [selskap P] aktivt har iverksatt handlinger for å få utbetalt et finansieringsbeløp fra [selskap S] uten å ha levert varene til [selskap A].

Dette er i bestefall et urettmessig uttak, og slik faktum er skissert fra [selskap S] fremstår det som rimelig klart at daglig leder og styreformann også vil måtte svare personlig for det urettmessige uttaket dersom saken ikke løses, jf også aksjeloven § 17-1. At [F] ikke svarer på mine henvendelser eller ringer tilbake til tross for min samtale med [B] og at jeg lagt igjen beskjed på telefon gir grunn til bekymring.

For å unngå bekymring og videre tiltak fra [selskap A] sin side, i det som må ansees som et alvorlig tillitsbrudd fra [selskap P] sin side, ber jeg om at det innen kl 1400 i dag stilles en forsikring fra en finansinstitusjon/ bankgaranti bekrefter at [selskap A] vil holdes skadesløs for det tilfelle avtalen med [selskap P] ikke lar seg gjennomføre i tråd med kontrakten. Et annet alternativ er å tilbakebetale til [selskap S] det urettmessige beløpet dere har fått utbetalt.

Jeg ber også om at [selskap P] fremskaffer en uttalelse fra ledelsen i [selskap W] for hva de anser som en nøktern tidsangivelse for når komprimatorene kan levers til [selskap A] i Norge.

Hører jeg ikke fra dere innen kl 1400 vil det bli tolket som at [selskap P] ikke kan bidra til å sikre [selskap A] sine interesser i denne saken.

E-posten var adressert til F og B og uttaler at F og B på vegne av selskap P hadde bidratt til en urettmessig betaling fra selskap S. Advokaten skrev deretter at «slik faktum er skissert fra selskap S fremstår det som rimelig klart at daglig leder og styreformann også vil måtte svare personlig for det urettmessige uttaket om saken ikke løses, jf. også aksjeloven § 17-1».

Nemnda tolker dette som et varsel om et mulig erstatningsansvar for F og B, men kan ikke se at formuleringene kan tolkes slik at det er fremsatt et «krav» mot F og B. Det tas forbehold om faktum, og at det fremstår som «rimelig klart at daglig leder og styreformann også vil måtte svare personlig» for uttaket hvis saken ikke løses. Det er naturlig å lese e-posten slik at et personlig erstatningsansvar først kan bli aktuelt dersom selskap P ikke løser saken. Nemnda mener derfor formuleringen ikke kan tolkes som et subsidiært erstatningskrav mot F og B, men heller som et mulig eller betinget krav.

Selskap A fremsetter i tredje avsnittet krav om opprettelse av bankgaranti eller alternativt at kjøpesummen tilbakebetales. Sammenhengen i e-posten tilsier at disse kravene er rettet mot selskap P. Det vises til et «alvorlig tillitsbrudd fra selskap P] sin side», og at garanti er nødvendig dersom avtalen med selskapet ikke lar seg gjennomføre. Videre ber selskap A selskap P «også» om å skaffe en uttalelse fra ledelsen i selskap W i det påfølgende avsnittet.

E-posten må dessuten leses i sammenheng med den etterfølgende korrespondansen. F svarte 30.9.22 at det korte svaret var å se på kommunikasjonen mellom selskap W og selskap S, og videre at «[j]eg påtar meg fullt ansvar her, men som det kommer frem av vedlegget skal maskinene bli transportert innen rimelig tid. Alle kostnader rundt dette dekker vi selvfølgelig».

Klager anfører at formuleringen «[j]eg påtar meg fullt ansvar her» tilsier at F har oppfattet A's e-post av 30.9.22 som et personlig erstatningskrav etter asl. § 17-1. Formuleringen «[j]eg påtar meg fullt ansvar her» sier ikke hva slags ansvar F påtar seg, men nemnda mener det er mest naturlig å lese dette slik at sikrede har ment at han vil ordne saken på vegne av selskapet, ikke at han påtar seg et personlig erstatningsansvar, jf. at F skriver at maskinene skal leveres innen rimelig tid og «[a]lle kostnader rundt dette dekker vi selvfølgelig».

Deretter sendte A en ny e-post den 14.10.22 med følgende krav:

1. At det stilles en forsikring fra en finansinstitusjon/bankgaranti som bekrefter at [selskap A] vil holdes skadesløs for det tilfelle avtalen med [selskap P] ikke lar seg gjennomføre i tråd med kontrakten.
2. Alternativ tilbakebetaler [selskap P] til [selskap S] det urettmessige beløpet dere har fått utbetalt.
3. Til slutt ber jeg om at [selskap P] fremskaffer en uttalelse fra ledelsen i [selskap W] for hva de anser som en nøktern tidsangivelse for når komprimatorene kan levers til [selskap A] i Norge [...]

Kravene ble også gjentatt i e-posten av 14.10.22.

A gjentar i disse e-postene kravene fra e-posten av 30.9.22, men det sies ingenting om et subsidiært erstatningskrav mot B og F. Den etterfølgende korrespondansen underbygger derfor at e-posten av 30.9.22 ikke kan tolkes som et erstatningskrav mot B og F.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Trine Vøien (bransjerepresentant) og Johannes Straume (næringsrepresentant).